

Huszár Károly végül pur et simple kijelenti, hogy az egész ország az ellenzék mellett áll. Láttuk Aradon, láttuk Jolsván. Láttuk Bonyhádon, Dicsőszentmártonban, Eperjesen. És láttuk most Gyomán is. Ezeken a helyeken időközi választások voltak s az egyetlen Arad kivételével, ahol Tisza István gróf miniszterelnök, több mint kilencszáz szavazattal győzött, az ellenzék még komoly jelöltet se tudott állítani a munkapárt tagjai ellen.

Azokból a megjegyzésekből, amelyeket a Kölnische Volkszeitung a budapesti fejtegetésekhez hozzáfűz, egyébként nagy elégtétellel állapítjuk meg, hogy a külföldi közvélemény nem olyan hiszékeny, mint azt Huszár ur képzei. Németországban jól tudják, hogy a nemzeti munkapárt uralma a konszolidációt, a monarchia erőinek harmonikus továbbfejlesztését, a nagyhatalmi igényeknek szükséges és a magyar nemzet életérdekeivel megegyező kielégítését jelenti és hogy ez a párt ez idő szerint semmiféle más alakulással nem volna pótolható. Legkevésbé azokkal, a kiknek nevében azt írja, hogy a „Habsburgok nagyhatalmi politikája” erős, teherpróbának teszi ki az országot.

Ezt a Huszár Károlyt a vezérlobizottságnak (ha ugyan még fennáll) határozatilag kellene eltiltani a cikkírástól.

Bizalom Tiszának. Érsekújvárról jelentik: Az érsekújvári és vidéki községi jegyzők ma délelőtt Rabár Endre dr. királyi közjegyző kezdeményezésére egyhanguan bizalmat szavaztak Tisza Istvánnak és erről táviratban értesítették.

Esszád basa Bécsbe utazott. Rómából jelentik, hogy Esszád basa az éjjel Bécsbe utazott.

Országos ünnepség készül Szegeden.

(Szeptemberben lesz a fogadalmi templom alapkövetétele és ugyanakkor leplezik le a Deák Ferenc és Széchenyi István gróf szobrát.)

(Saját tudósítónktól.) Szeptember hónapjában olyan impozáns országos ünnepség színhelye lesz Szeged, amilyen régi időtől nem volt már Magyarország egyik városában sem, a fővárost se véve ki. Szeptemberben lesz a szimbólikus megörökítése annak, hogy Szeged város népe az 1879-iki pusztulás után tett fogadalmát és a történelmi nevezetességű királyi mottót, hogy „Szeged szebb lesz, mint volt” — nagyszerűen beváltotta s diszes, fényes templomot épített fogadalma emlékének. De ez még nem minden. Ugyanekkor leplezik le Deák Ferenc és Széchenyi István gróf szobrát is és a nagyszabású ünnepségre a város a legmagasabb személyiségeket s velük együtt mindazokat meghívja, akiknek valami részük volt Szeged újjáépülésében. A külsőségeiben is hatalmas arányú országos ünnepség programját még nem állította össze teljesen a tanács, de — egyelőre még kerülve a nyilvánosságot — erősen dolgozik már az ünnepség előkészítésén. Pontos dátumot ma nem lehet tudni még, talán csak holnap. Atanács ugyanis holnap délelőtt rendkívüli ülést tart, amely a Szent Demeter-templom lebontásának és az új templom építésének pontos idejét fogja meghatározni. Ezzel egyidejűleg tüzi ki a fogadalmi templom alapkövetételének a napját is s amint említettük már, ezen a napon lesz Deák Ferenc és Széchenyi István gróf szobrának leleplezése is.

A program összeállítása rendkívüli nehéz és fáradságos feladat. Valószínű, hogy az ünnepség két-három napig is eltart s eh-

hez képest kell a városnak már jóelőre gondoskodnia mindenről. A készülő programból nagyon kevés hír szivárgott ki eddig, de már ezekből is könnyen lehet következtetni az ünnepség méreteire. Mindenekelőtt a fogadalmi templom alapkövét teszik le, azután kerül csak sor a szobrok leleplezésére. Arra nézve még csak ezután dönt majd a tanács, hogy az alapkövet az alapbontásnál, vagy az alapozási munkálatok elvégzése után tegyék-e le? Az alapköbe beteszik majd a város történetét tartalmazó írást, az aznap megjelenő szegedi lapokat és az összes forgalomban lévő magyar pénzeket. Az alapkövetétnél természetesen fényes papi szertartás lesz, amelyen Glattfelder Gyula dr., megyés püspök fog celebrálni. Ugy az alapkövetétnél, mint a következő napokon a szobrok leleplezésénél jelen lesz Magyarország színe-java. A város — amint kitudnunk sikerült — meghívja majd először: a királyt, aztán a magyar főrendeket, a képviselőházat, a magyar főpapságot, az összes magyarországi vármegyét és a többi törvényhatóságokat, végül mindazokat, akik Szeged újjáépítésének munkájában közvetve vagy közvetlenül részt vettek.

Konturjaiban tehát kialakulnak már előtűnik az ünnepség méretei. Az eddig fölso-roltak csupán a program főgerincét adják, a részletek kidolgozása majd csak ezután következik. Például szerveznek majd lovasbandériumokat is és feltámasztják a régi Szegednek sok-sok nagyszerű emlékét. Az ünnepség előkészítésével és a részletes program összeállításával a tanácsnak egyik ügyosztálya foglalkozik a nyári szünet alatt is. A jelek szerint minden szépen és simán fog menni, csak Zala Györggyel ne legyen megint baj. Tudvalevőleg Zala készíti Deák Ferenc szobrát és köztudomású, hogy a világ leglassabb művésze ő. Késedelmessége miatt eddig sokat boszankodott már a tanács s

vidáman koplalt szerelmesével, a kacér Missetével.

Szinte feledtem, hogy immár elhagytam a virágos rétet, hogy utam már kopár tarlón vezet tovább. Mit is fogunk tenni holnap? Kart karba öltve járunk majd séta közben ott, ahol nem esik ránk az emberek gyanúsító tekintete... A rétet hosszú kanyarodással szegi be a vasuti sín pár. Távolabb van a kis állomás, mellette egy elhagyott kis örökzöld lugas. Ide vonulunk be, ha elfáradunk. Bokréta kötiük a virágot s ha Jolán pihegve vállamra hajtja fejét, elmerengve fülebe sugom csöndesen:

Pihenj nyugodtan, kis galambom, mondok én mesét.

Mesét, igazi mesét... Elmondom néki, mit feledtem, megsugom néki a szerelmem, megkérem szépen, hogy szeressen és bocsásson meg, hogy szólni mertem...

Magános, végtelennek látszó utcába tévedtem bolyongás közben. Köröttem mindenre temetői csönd borult. Valami különös láz fogta el egész valómat. Az utca hangtalan, sötét mélyében, mintha fekete függőnyt húztak volna föl hirtelen, szemem előtt lebegett délibábszerűleg a rét virágaival, rengő nyáriáival, a távolban kéklő hegyormokkal. Szinte hallottam a madárdalt, a patak csevegését. De csak egy pillanatra, azután ismét koromfekete, kietlen sötét lett.

Emlékszem... Ugy mentem előre, mindig csak előre, mintha fekete, gyászos országon kellene áthaladnom, hogy eljuthassak a boldogság honába. Hosszu, hosszú idő múlva jutottam el halálos fáradtan rideg legénylakásomban s a mindössze néhány órai csillogtató reménykedéstől kimerülve dőltem le pihenni.

Az ábránddal átszőtt lázas éjet arany-sugaras szeptemberi nap követte. Korán odaültem a kávéház széles üvegtáblája mögé és vártam.

Elöttem huzódott el a körút zakatoló zür-zavarával. Az emberek jöttek-mentek s én kerestem köztük Jolánt. Lestem, mikor pillantom meg bájos alakját a számtalan idegen között. Nem volt egy pillanatig sem egyforma a kép, ezernyi változat követte egymást, a beszivárgó zugásból tömördek hang hallatszott ki. Engem minden, minden hidegen hagyott. Ugy tűnt föl nekem az egész, mint az a kép, amelybe nem öntött lelket a művész ihlete. Pedig minő édes emlék fog fűzni valaha ehhez a helyhez, ehhez a tájhoz? Itt volt az első randevünk...

És amig merengve vártam, telt, mult az idő. Órák suhantak tova észrevétlenül, egyre gyorsabban...

Szorongva ültem helyemen. Egyszerre fényes fogat robogott el a kávéház előtt, a Komorányi gróf kocsija, gummikerekein szin-

te kigyóyszerű simasággal gördült el a többi kocsik között.

Magam sem tudom, miért döbbsentem meg úgy a láttára és miért lopózkodott a szívembe hirtelen ábrándúzó szomorú sejtélem...

Jolán nem jött el...

Kimondhatatlan komor bánat szállott reám, azt hittem, megőrülök. Sietve hagytam el a kávéházat. Amint kiléptem, a hűvös levegő kissé magamhoz térített. Elöttem kanyarodott el a körút, jobbról-balról homályos ködbe vészett el a szemem. Az emberek csupa idegen, jöttek mentek, kocsik robogtak össze-vissza. A szürkület lomhán terjesztgette óriási szárnyait a város fölé. Itt-ott már kezdtek kigyulni a lámpák, az utca megélénkül ilyenkor... minden úgy van ime most is, mint szokott lenni máskor, közönségesen.

És én? Tulajdonképpen miért is vagyok én szomorú? Itt, a nagy város ezernyi zajában minék sóhajtozom? Ki hallja meg? Kinek van hozzá köze? Ki mondhatná meg őszintén, ha kérdeném; miért csalódtam? Nálamnál bölcsőbb emberek talán azt is be tudnák bizonyítani, hogy nincs jogom, sem okom erre a vigasztalan bánatra. Talán igazuk van. Hisz elvégre nem történt semmi, csak sivár szürkületre vált egy napfényes, bájos délután.

Kizárólag helybeli, hírneves asztalosmesterek által készített, elismert jóminőségű és bámulatos olcsó

Telefon
515.

butorok

első kézből csakis az **Egyesült Műasztalosok Butorraktárában** (Szeged, Tisza Lajos-körút 19. szám alatt, Kertész pékkel szemben) kaphatók; esetleg **részletfizetésre** is.